

Kde na - jde má du - še tu pra - vou svou vlast?

Kde na - le - zne po - koj a žá - dou - cí slast?

Můj pří - by - tek pra - vý, to ne - ní te - nto svět,

kde hřích ne - ní žá - dný, ne - tí - ží pří - val bēd.

Vím, já vím, že ne - ní to zem,

tam je do - mov du - ší, kde vě - čný zá - ří den.

2. Ó, opusť již zemi, bys uzřel tu vlast, / kde duše prožívá jen krásu a slast. / Zlatý Jeruzalém, toť tvoje věčná říš, / překrásný tvůj domov, kde Pána uvidíš. / Vím to, vím to: / jedině tam / pokoj věčný duším všem může býti dán.
3. Ten mír, po němž toužíš, najdeš v Ježíši, / kde hřích, smrt a bolest netísni duši. / Kde zní krásná píseň a chóry andělské, / sám Pán tebe vítá ve vlasti nebeské. / Pokoj, pokoj, / věčný pokoj / tam v lůně Ježíše spočívá jeho zdroj.

KDE NAJDE MÁ DUŠE

4. Převzácný Ježíši, rač nás k sobě vzít, / věčné Haleluja, kde bude Ti znít, / kde vroucnosti díky zní neustálý zpěv / za tvou oběť vzácnou, za tvou prolitou krev. / Ticho, ticho / jen krátký čas, / kdy k sobě povolá nás jednou Páně hlas.
5. Ve víře buď stálý, v ní vždy vytrvej / a v zápasech s hříchem se nepoddávej. / Pro zisk, světskou slávu se netrap v srdci svém, / Bůh slíbil ti více, své štěstí najdeš v Něm. / Radost, radost, / pokoj pravý, / svým věrným tam v nebi sám Ježíš připravil.

Polsky

Gdzie duszy ojczyzna, jej pokój, jej raj? / Gdzie pragnień, nadziei spełnionych jest kraj? / Nie może nam pewnej ostoi dać świat, / bo pełno tu pokus i grzechów i zdrad. / Nie, nie. Nie, nie, / tu tylko mrok. / Ku świata krainie ślę tęskny mój wzrok.

*A prach se vrátí do země, kde byl,
a duch se vrátí k Bohu, který jej dal.*

Závěr všeho, co jsi slyšel:

*„Boha se boj a jeho přikázání zachovávej;
na tom u člověka všechno závisí.“*

Kaz 12,7.13